UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto colu[m]bano co[n]fes.] Cap[itulum]. xcv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ratus euaſit. Apud verocienſe oppiduꝫ vbi a
rege fuerat relegatus: cōpeditos oēs de car⸗
ceribus diuina v̄tute ſolutos eduxit. Et dum
ad carceres per ſatellites repetunť ad virum
dn̄i eccleſia legētē cōfugiūt. Quo ītrātes ſa⸗
tellites ⁊ p̄ſentē q̄rētes videre nō potuerunt
⁊ neminē abſolutoꝝ cape valuerunt. Tādem
rex diuina vltiōe in ſua gēte ꝑcuſſus: deiqꝫ ti
mēs iudiciū: columbanū ad ꝓpria reuocauit.
Cū apud turonū pecuniā quā ſanct⁹ paupib⁹
dare decreuerat fur exportaſſet: ⁊ abbas ad
ſepulchꝛū ſcti martini oꝛaret: latro ſubito cō
pūctus rediit: ⁊ ablata reſtituit. In villa q̄dā
ꝓpe ſueuos: gētiles quoſdā cuppā maximā. l.
modioꝝ vino repletaꝫ deo ſuo libare volētes
inuenit: ⁊ in cuppā īſufflauit. Statiqꝫ cuppa
ꝑ fruſta frāgiť: ⁊ vinū effundiť: ⁊ barbari
cōuertunť. Dū frēs ad pomeriū ꝓ pomis de⸗
ferēdis miſiſſet: illiqꝫ reuertētes vꝛſuꝫ ingē⸗
tem poma rapiētes nūciaſſent. Sāct⁹ ꝑ fra⸗
tres vꝛſō mādauit: vt aſſignatis ſibi quoꝛūdā
ramoꝝ pomis: cōtētus exiſtat: ⁊ reliq̄ fr̄ibus
dimittat. Qd̄ fera deiceps adiplere curauit.
Spiritu ꝓphetico plen⁹ clothario regi p̄dixit:
ip̄m in breui regna theoberti ⁊ theodori
ci regū obtēturū. Qd̄ vt p̄dixerat ſic euenit.
Nā oꝛta guerra iter eos de terris regnoꝝ: in
tubiancū caſtro ambo adinuicē bellū cōmit⸗
tūt: ⁊ theobert⁹ ſupať: ⁊ capt⁹ ad bꝛunichil⸗
dem reginā deſtinať. Quē illa ſicut eidē re⸗
gi dudū ſctūs colūban⁹ p̄dixerat clericū fieri
fecit: ⁊ in monaſteriū ītruſit: atqꝫ poſt modi
cuꝫ ipſuꝫ eadē regina occidi mādauit. Sicqꝫ
theodoꝛicus regnū illius obtinuit. Sed poſt
modicū tēpus in vltioneꝫ iniurie ſancto viro
illate: theodoꝛicus iuxta meldēſe caſtrū flu⸗
mine iterijt: ⁊ ſic clotharius vtrūqꝫ ipſoꝛū re
gnū acquiſiuit: qui ⁊ theodoꝛici ꝓgeniē cun⸗
ctā deleuit. Deinde vir dn̄i italiā petēs: mo⸗
naſteriū bobiēſe cōſtruxit: ⁊ baſilicā antiquā
ſemiruptā reparauit: quo dū ꝓpter aditū ar
duū trabes ad edificium de nemoꝛe exciſas.
plauſtris deferre nō poſſent: virtute viri ſan
cti duo vel tres ex fratribus trabē quā vix q̄t
tuoꝛ boues trahere potuiſſent: humeris leui⸗
ter deferebāt: ꝓut vie anguſtia exigebat: do⸗
nec cenobiū omne ꝑfectuꝫ eſt. Cōſumato vo
opevir dn̄i poſt annū reuolutū feliciter in pa
ce quieuit. xi. kal. decembꝛis: ibiqꝫ ſepultus
miraculis refulget.

¶ De ſancto colūbano cōfeſ. Cap̄ xcv.

COlūbanus ali⸗
us fuit monachus cenobij luxo
uienſis ex genere ſancti colum
bani abbatis: eiuſqꝫ diſcipu⸗
lus: qui ſimul cum eo ex hiber⸗
nia egreſſus eſt. Hic ſanctiſſime vite fuit: cui
⁊ aues ⁊ beſtie ſicut ⁊ colūbano magno pare⸗
bant: ⁊ ad eius iperiū veniebāt: ſeqꝫ manib⁹
illius: ac ſi eſſent catuli attrectari ꝑmittebāt.
Cū aūt ſanctus vir ad extrema veniſſet: dieb⁹
plurib⁹ febꝛe coꝛrept⁹: vidit ad ſe virū ſplen
didū venientē q̄ ſibi dixit: q̄ tūc ipſum a coꝛ⸗
poꝛe educere nō valebat: eo q̄ p̄ris ſui p̄ces ⁊
lachꝛyme ipſuꝫ impediebāt. Qd̄ ille audiens
⁊ duri⁹ deflens: ſctm̄ colūbanū abbatē ꝑ nū⸗
ciū accerſitū rogat: vt trāſitū ſuū nō īpediat:
eo q̄ ſe ad vitā ituruꝫ nullatenus dubitabat.
Cui ſctūs abbas coꝛpus dn̄icū obtulit: illeqꝫ
ſūpto pacis oſculo de licētia p̄ris e carne mi⸗
grauit. Sepultus in monaſterio luxouienſi:
vbi ⁊ in miraculis viuit.

¶ De ſctā cecilia v̄gi. ⁊ mar. Cap̄ xcvi.

CEcilia
virgo ⁊ mar⸗
tyr rome paſ⸗
ſa eſt ſub al⸗
machio vꝛbis
p̄fecto tp̄e marci aurelij ⁊ cō
modi iperatoꝝ: que ex nobi⸗
liſſimo romanoꝝ genere ex⸗
oꝛta: ⁊ ab ipſis cunabulis ī fi
de xp̄i erudita: abſconditū ſemꝑ xp̄i euāgeli⸗
um gerebat in pectoꝛe: ⁊ nunq̄ a colloquijs di
uinis ⁊ oꝛōne ceſſabat: ſuāqꝫ virginitatē con
ſeruari a dn̄o exoꝛabat. Cū aūt cuidā iuueni
noīe valeriano deſponſata fuiſſet: ⁊ dies nu⸗
ptiarū inſtituta eſſet: illa ſubt⁹ ad carnē cili⸗
cio induta: deſuꝑ auratis veſtib⁹ tegebať: et
cātātibus oꝛganis: illa in coꝛde ſuo ſoli domi
no decātabat: ⁊ biduanis ac triduanis ieiu⸗
nijs oꝛās ſe dn̄o cōmēdabat. Venit igiť nox
in qua cū ſpōſo ſuo ſuſcepit ſecreta cubiculi ſi
lentia. Quē cecilia alloquēs dixit: ſe habere
ſecretū: qd̄ ei cōfiteri vellet: ſi ille iurat⁹ aſſe
reret: tota illud obſeruātia cuſtodire. Iura⸗
uit valerianus illud nulla neceſſitate detege⸗
re. Tūc illa ait: ſe angelū dei amatoꝛē habe⸗
re: qui nimio zelo coꝛpus eius cuſtodiret: aſſi
due: q̄ ſi ſentiret: q̄ ipſam ſpōſus eius amoꝛe
polluto cōtingeret cōtra ip̄m furoꝛē ſuū exa⸗
gitaret: ⁊ ip̄m occideret. Si aūt cognoſceret
q̄ illā ſyncero amoꝛe diligeret: ip̄m quoqꝫ ſi⸗
cut ⁊ ipam ꝑfecte amaret: ⁊ gr̄am ſuam ipſi
oſtēderet. Valerian⁹ nutu dei diuinitus iſpi
ratus rn̄dit: vt ip̄ꝫ ſibi angelū oſtēderet: quē
ſi vere angelum dei ꝓbaret: hoꝛtata ſibi face
ret. Si aūt virū aliū diligeret: vtrūqꝫ gladio
feriret. Cui cecilia ꝓmiſit: vt ſi in vnū deum
credere vellet: ⁊ ſe purificari ꝑmitteret: an⸗
gelū videre poſſet: iponēs ei vt tertiū ab vꝛ⸗
be miliariū via apia ꝑgeret: ⁊ paupes inuen
tos elemoſynā petētes ex parte cecilie ſaluta
ret: eoſqꝫ rogaret: vt ad ſactū papā vꝛbānum
eū adducerēt: q2 ad ip̄m ſecreta quedā ꝓferē
da haberet. Cui inuēto oīa v̄ba cecilie indica